

passant per la vida

Jornada Mundial de la Vida Consagrada

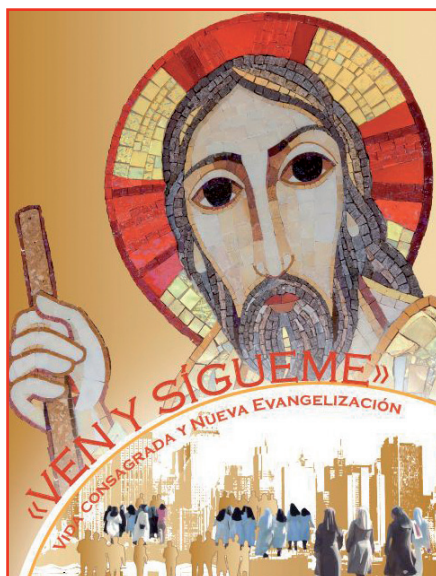
El día 2 de febrero es la fiesta de la Presentación del Señor en el Templo. Popularmente se la conoce como la fiesta de la Candelaria, asociándola sólo a la figura de la Virgen María. Es una pequeña percepción errónea, puesto que la Virgen llevaba en sus brazos a su hijo Jesús, a quien presentaba, como toda familia judía que acataba las leyes, en el templo. Y en esa fiesta, en esa celebración, la figura central es el Señor, siendo su madre la encargada de portarlo ante el padre Dios.

El papa Juan Pablo II instituyó hace quince años esta jornada dedicada a la Vida Consagrada para que todos vean a sus miembros como un don de Dios, le den gracias por las Órdenes e Institutos religiosos dedicados a la contemplación o a las obras de apostolado y animen a acrecentar el número de cada uno de los carismas que viven en la Iglesia y le dan frutos de buenas obras.

Cada año tiene un lema. Para el 2012 dice así: "VEN Y SÍGUEME (Mc 10,21). Vida Consagrada y Nueva Evangelización". La Iglesia ha querido señalar con ello dos aspectos fundamentales, por una parte la llamada de Dios y la respuesta personal de cada uno en el seguimiento de Jesucristo, desarrollado en este caso dentro de un carisma determinado y, por otra, la exigencia de evangelización de esa misma vida ante la dinámica que ha propuesto el papa Benedicto XVI con la convocatoria de un Sínodo de Obispos para el estudio de este mismo tema y el anuncio de un Año de la Fe, que empezará el próximo mes de octubre.

Como hemos dicho otras veces, la evangelización es una gracia y un reto que afecta a todos los cristianos. Nadie puede sentirse excluido de esa tarea. Es un desafío espiritual que nos llama a salir de la rutina y de la indiferencia. A los consagrados les insta a proclamar y a desarrollar un estilo de vida que se expresa de modo visible en los consejos evangélicos vividos en comunidad. A este respecto dice el número 81 de la Exhortación Apostólica Vita Consecrata: "Las personas consagradas, en virtud de su vocación específica, están llamadas a manifestar la unidad entre autoevangelización y testimonio, entre renovación interior y apostólica, entre ser y actuar... el dinamismo deriva siempre del primer elemento del binomio. La nueva evangelización, como la de siempre, será eficaz si sabe proclamar desde los tejados lo que ha vivido en la intimidad con el Señor" (1996).

Os invito a que esta celebración universal la concretéis en las personas y comunidades religiosas de nuestra diócesis. Todos vosotros conocéis a alguien que os ha sorprendido por sus ideas y convicciones o también os habéis quedado admirados por su forma de vivir el seguimiento de Jesús, bien en las aulas, en el hospital, en los servicios de Caritas, en las visitas a vuestros familiares enfermos, en la contemplación en el interior del santuario. No os quedéis sólo en la sorpresa o en la admiración. Tratad de agradecer su entrega incondicional a la Iglesia y a todos los hermanos que se encuentran a su paso, colaborad con ellos y rezad por su santificación.

† Salvador, obispo de Menorca

la entrevista a...
VICENTE ALTABA

Invitado por la Delegación diocesana de Caritas, ha estado en nuestra isla el Delegado episcopal de Caritas española, D. Vicente Altaba, para impartir una conferencia, con motivo de la reciente publicación de su libro

"Gozos y retos del voluntariado vivido como vocación". Aprovechando su presencia, hemos tenido la oportunidad de entrevistarle.

En el marco de la celebración, a lo largo de 2011, del Año europeo del Voluntariado, ¿qué impronta especial tiene el voluntariado vivido desde la fe?

Es un hecho evidente que el voluntariado está de moda. Son muchas las organizaciones de acción social no gubernamental que se sustentan en el voluntariado y, dentro de la Iglesia, prácticamente casi toda nuestra vida eclesial se basa también en él.

Vivido desde la fe, la impronta es que nos hace comprender la importancia de poner nuestra vida al servicio de los demás. En palabras de San Pablo, nos ayuda a entender nuestra existencia cristiana como miembros de un cuerpo en el que cada uno de sus miembros está al servicio de los demás.

¿Qué valores acompañan al voluntariado?

Uno de los valores que aporta el voluntariado es el de la esperanza. Para los pobres en particular y para toda la sociedad los voluntarios son un faro de esperanza. Para esta sociedad tan pragmática, mercantilista y dura, el voluntariado es también un gran signo de generosidad y solidaridad. Otras de sus características son la gratuidad y la radicalidad del servicio. En el voluntariado no se busca el propio interés o beneficio. Quien entra en esta tarea sabe que lo que hace es una inversión a fondo perdido. La gratuidad es otro de los grandes valores que ofrece el voluntariado, no sólo por su rentabilidad social, sino por la significación que tiene en el orden cultural, un modo explícito de entender la vida. El voluntario, desde la fe, intenta servir a partir de la referencia que es la entrega radical del Señor.

¿Es su libro, entre otros objetivos, un documento con el que reconocer y agradecer la labor que llevan a cabo tantos voluntarios/as de Caritas?

Sí, sin duda. En Caritas española tenemos actualmente unos 62.000 voluntarios, una cifra muy considerable. Se me ocurrió hacer algo que fuera un gesto de reconocimiento y gratitud a todas estas personas que hacen un maravilloso trabajo, a la vez que silencioso y poco visible, a veces; un trabajo poco reconocido. Y con él también quise ofrecerles un mensaje de ánimo y aliento en su difícil labor. El trabajo del voluntariado tiene dos rasgos que parecen contradictorios: por una parte, es una tarea compleja y, a veces, amarga y, como contrapartida, tiene su componente de gozo, esperanza y gratificación, en este sentido es el misterio de la Pascua.

Diego Dubón

la paraula
de
Déu

LECTURES DE LA
MISSA DIÀRIA

Salms de la 1ª Setmana

Dg. 5, V de Durant l'Any: Jb 7, 1-4. 6-7 / Sal 146 / IC 9, 16-19. 22-23 / Mc 1, 29-39.

Di. 6, Sant Pau Miki i companys, màrtirs (MO): IR 8, 1-7.9-13 / Sal 131 / Mc 6, 53-56.

Dt. 7, Fèria: IR 8, 22-23. 27-30 / Sal 83 / Mc 7, 1-13.

Dc. 8, Fèria: IR 10, 1-10 / Sal 36 / Mc 7, 14-23.

Dj. 9, Fèria: IR 11, 4-13 / Sal 105 / Mc 7, 24-30.

Dv. 10, Santa Escolàstica, verge (MO): IR 11, 29-32; 12, 19 / Sal 80 / Mc 7, 31-37.

Ds. 11, Mare de Déu de Lourdes (MLL): IR 12, 26-32; 13, 33-34 / Sal 105 / Mc 8, 1-10.

Dg. 12:VI de Durant l'Any: Lv 13, 1-2. 44-46 / Sal 31 / ICo 10, 31_11, 1 / Mc 1, 40-45.

Diuenge V de Durant l'Any (cicle B)

Lectura del llibre de Job

7, 1-4.6-7
Job digué als seus amics: «L'home a la terra, ¿no està sotmès a servitud, no passa la vida com un jornal·ler? Com un esclau desitja seure a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi, m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Tot d'una que em fic al llit ja pens: ¿Quan serà de dia perquè em pugui aixecar? I estic ansiós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora; ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordau que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran veure la felicitat.»

Salm responsorial 146

R: **Alabau el Senyor que conforta els cors desfets.**

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint

9, 16-19. 22-23

Lectura del libro de Job

7, 1-4.6-7
Habló Job, diciendo: «El hombre está en la tierra cumpliendo un servicio, sus días son los de un jornalero. Como el esclavo, suspira por la sombra, como el jornalero, aguarda el salario. Mi herencia son meses baldíos, me asignan noches de fatiga; al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se alarga la noche y me hartó de dar vueltas hasta el alba. Mis días corren más que la lanzadera, y se consumen sin esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, y que mis ojos no verán más la dicha.»

Salmo responsorial 146

R: **Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.**

Lectura de la primera carta del apóstol San Pablo a los Corintios

9, 16-19. 22-23

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli; hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes! Si jo m'ho hagués cercat, podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho cercat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. ¿Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treball per difondre l'evangeli, no el convertesqui en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dóna el meu servei. Jo som lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els dèbils, m'he fet dèbil com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli, estic disposat a fer tot el que sigui necessari per poder-hi tenir part.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

1, 29-39
En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i

Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó jeia amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar sa mà, i la va fer aixecar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li dugueren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia reunit davant la porta, i ell va curar molts de malalts de diverses malalties; va treure també molts de dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era. De bon matí, quan encara era fosc, es va aixecar, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó amb els seus companys sortí a cercar-lo. Quan el trobaren, li digueren: «Tothom vos cerca.» Ell els digué: «Anem a altres llocs, als pobles vesins, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc, i traient els dimonis.

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo mas remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero, si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles; me he hecho todo a todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y hago todo esto por el Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

Lectura del santo evangelio según san Marcos

1, 29-39
En aquel tiempo, al salir Jesús y sus discípulos de la sinagoga, fue con

Santiago y Juan a casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, y se lo dijeron. Jesús se acercó. La cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar. Se levantó de madrugada, se marchó al descampado y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca.» Él les respondió: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido.» Así recorrió toda Galilea, predicando en las sinagogas y expulsando los demonios.

evangeli i vida

En no trobar la suficient acollida a la capital, Jesús anà a proclamar l'Evangeli per la comarca de Galilea. Per tenir una idea de la seva activitat durant aquell mesos, St. Marc ens narra el que va fer durant el primer dia.

Alliberar era i és la resposta del Senyor a l'angúnia dels homes d'ahir i d'avui. Alliberar el cos, alliberar l'esperit. Alliberar sempre l'home. Polida la missió de carregar-se el feix dels altres i proclamar la llibertat. Però per alliberar és necessari estar preparat, ben fonamentat, d'aquí la necessitat imprescindible de l'oració. Se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. La temptació és la de sempre: no tenc

temps, no puc, no en sé, és que... en molts de casos excuses de mal pagador. Açò de saber trobar-nos nosaltres mateixos i saber trobar-nos amb Déu és la regla d'or de l'autèntic alliberador. Diguem que, pot ser, molts fracassen per ignorar o oblidar aquesta regla d'or. La relació profunda i constant entre el jo que som i el Déu que ho omple tot no és temps perdut. Treballar i no pregar, en gran part és temps perdut, l'arrel de tota esterilitat i infecunditat.

Allà el trobaren a la matinada i li digueren: tothom us està buscant. Ell els digué anem a d'altres llocs... i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió. El buscaven, els interessa-

va. Trobar-lo quan convé. Societat de consum? Aneu a saber. Però també és cert que qui té mal cerca el remei.

L'encàrrec d'anunciar l'evangeli demana vèncer totes les falses temptacions perquè la missió i l'anunci siguin autèntics. Predicar amb la paraula i les obres com Jesús, vet aquí la vertadera missió de Crist i de l'Església. Pau ho entengué: jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes. Amb una clara preferència pels febles. Per guanyar-los m'he fet feble com ells. L'actitud de St. Pau és pròpiament la de l'evangelitzador. Qualque cosa més que limitar-nos a complir. Ho vivim i ho fem així?

Joan Miquel Sastre Preto

pescant valors

Els pares

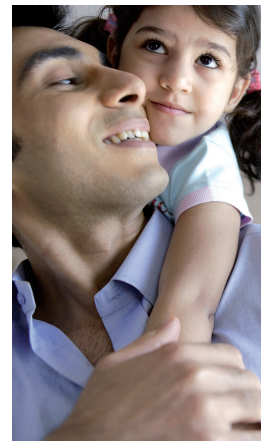
J. Bosco Faner i Bagur

Una vegada varen demanar a una mare quin era el seu fill preferit. I ella contestà sabent que no hi ha res més sensible que el cor d'una mare: *“El meu fill preferit és aquell que està malalt fins que es curi, aquell que ha partit fins que torni, aquell que se sent cansat fins que trobi la pau, aquell que encara estudia fins que aprengui, aquell que té fam o set fins que mengi o begui, aquell que no té feina fins que en tengui, aquell que s'enamora fins que es casí, aquell que es casa fins que convisqui, aquell que és pare fins que estimi, aquell que estima fins que no es cansi...”* Avui, a força de ser molt delicats i molt comprensius amb els fills, que els pares no tornin

febles i insegurs! Que cap pare o mare passi de l'autoritarisme al passotisme. Que ningú es col·loqui a la fila de qui canvia radicalment les relacions familiars.

Els pares fidels al seu matrimoni i família són avui un autèntic valor. La nostra vida que abraça del naixement fins a la mort és una escola constant. Necessitam referents: bons pares, bons professors, bons catequistes, bons polítics...

Que cap pare o mare se senti vell/a o amagui la seva maduresa i experiència. No ens oblidem que Moisès dirigí el poble d'Israel als vuitanta anys i Rubinstein interpretà com ningú Chopin als noranta.

posant fonaments

Ningú és perfecte...

Toni Olives

Ja hem fet un bon grapat de reflexions, hem vist la importància de la preparació per al matrimoni, la importància dels grups de matrimonis, de la relació amb altres parelles, però pensem que ningú no som perfectes, que no hem de voler idealitzar parelles, ni tant sols persones. No existeix la persona ideal, no existeix la parella ideal, no existeix el matrimoni ideal... tant de bo que fos així, però som humans i carregats de defectes, el que sí, però, hem de procurar, és construir sobre bons fonaments i no començar la casa per la teulada. Si ens formem i preparem a consciència per tenir una bona carrera o un bon ofici, no escatimem temps, preparació i formació per al matrimoni; posem-hi les bases sòlides, cadascú el que li toca de la seva part.

Potser hi haurà moments que sembli que tot s'esfondra i haguem d'apuntalar... ¡apuntalem! ¡reforcem! Estalonem-nos l'un amb l'altre, mirant sempre en la mateixa direcció que, malgrat els clots i bonys que trobem, en sortirem enfortits.

Els fonaments del matrimoni i de la família estan en l'amor; l'amor desinteressat, l'amor que no espera res a canvi, l'amor autèntic... Hi ha una frase de Phil Bosmans que ens pot ser útil: *“¡No empieces el día de hoy con las espinas de ayer!”*

Davant l'important que és preparar-se pel matrimoni, el compromís que implica casar-se, és el moment de veure i analitzar el pes i la importància que té el matrimoni dins la societat...

El perfil de: Mn. Josep Salord i Farnés

“Qui dubta que una de les coses que més caracteritzen un poble és la seua llengua, expressió del seu esperit? Estimem, per tant, i conservem aquest llenguatge nostre, aquest rallar en pla, que en tal dia com avui se va començar a parlar dins la nostra illa amb els conqueridors i que els nous pobladors van trasplantar definitivament de llurs comarques d'origen. És també l'herència sagrada dels nostres pares”.

Aquestes paraules, ben vigents, van ser pronunciades per mossèn Josep Salord i Farnés en el sermó de Sant Antoni d'aquell 1953. El passat dia 16 de gener es convertiren en el missatge de conclusió de la intervenció de Joana Moll Capó (Ciutadella, 1950), professora i filòloga, que oferí la conferència central de l'acte institucional a l'Ajuntament de Ciutadella, davant un Saló Gòtic ple de ciutadans, autoritats civils i religioses.

La ponent apropà al públic una figura oblidada, que tanmateix ens deixà un llegat perenne com a defensor de la llengua, com a historiador i com a promotor cultural. Segons la conferenciant, Josep Salord i Farnés (Ciutadella, 1911-1970) va tenir un paper rellevant en la defensa del menorquí. *“Malgrat l'actitud de fermesa que adoptà amb el tema de la llengua, fou molt respectat per tots els estaments de la societat de l'època i no fou mai considerat rebel per les autoritats, perquè portà la seva empresa amb docilitat i sense combativitat”.* Afirmà que el tarannà canvià, la primeria dels anys 60, quan s'obrí el debat sobre la llengua en la litúrgia. *“En aquell moment, féu sentir, amb força, la seva veu, tot defensant el català i no el castellà, com a vernacle de Menorca”.*

D'ençà la seva joventut, va estar present en les manifestacions relacionades amb l'àmbit de la nostra cultura, de la qual en fou un promotor molt actiu. Segons apuntà Moll Capó, el sacerdot dirigí el “Full Menorquí”, un suplement del setmanari “El Iris” que es publicà mensualment des de gener de 1934 fins el juny de 1936. *“L'objectiu menorquinista va ser l'element que cohesionà la publicació i es fa evident a través de les seves seccions”*, destacà.

Moll Capó va cloure la conferència amb quatre conclusions de la seva investigació: Primer, la saba que va moure el mossèn va ser la religió i els aspectes culturals i lingüístics relacionats amb l'illa. Segon, el rigor científic que acompanyà la seva obra. Tercer, la seva condició de capellà que

impregnà els seus estudis i la seva vida. I quart, la coherència de plantejaments. *“A nivell personal, mitjançant les seves actuacions vitals que es manifestaren, en algunes ocasions, de forma contundent, sobretot quan calgué defensar la nostra llengua. A nivell d'obra, perquè recull els interessos, la consciència lingüística, la ideologia i els valors culturals i morals propis. La seva obra explicita el seu esperit”.*

agenda

➤ **Conferencias: "La Palabra de Dios en la vida y en la misión de la Iglesia".** "Recordando el Vaticano II", por el **Rvdo. D. Juan Miguel Díaz Rodelas**. 7 de febrero, 20.30 h. en Maó (Casa de la Iglesia). 8 de febrero, 20.30 h. en Ciutadella (Seminario).

➤ **Formació permanent per a preveres.**

Dia 8 de febrer al Toro. Ponència del **Rvdo. D. Juan Miguel Díaz Rodelas**: "A los cincuenta años de la clausura del concilio Vaticano II, de la Dei Verbum a la Verbum Domini".

➤ **Programa "HUMANS".**

Dijous, dia 9 de febrer, a les 22 h i divendres a les 13.30 i 21 h. a Televisió Menorquina.

Entrevista: A Biel Pons Olivés, responsable de "Mans Unides". **Reportatge: "Campanya de Mans Unides Contra la Fam"**. També es pot veure a <http://www.bisbatdemenorca.com/>

➤ **Cicle de Cinema Espiritual:**

"EL DISCURSO DEL REY". Divendres 10 de febrer a les 20 h. Col·legi de Sant Francesc (Ferrerries).

➤ **Campanya Mans Unides.**

Divendres 10 de febrer Dia del Debut voluntari.

➤ **Conferencia de los "escoltes" sobre las acampadas educativas.**

El "Agrupament Escolta Àngel Ruiz i Pablo" ha organizado una conferencia titulada **"Panys i claus per a un acampada educativa a Menorca"**, a cargo de Xemi Bosch. Serà el próximo 11 de febrero, a las 20 horas, en la Sala de Plenos del Ayuntamiento de Es Castell con motivo de la "Diada del Pensament", una fecha que se celebra anualmente para conmemorar el nacimiento del fundador del movimiento scout, Sir Robert Baden Powell.

➤ **Trobada de Músics d'Església.**

Dissabte 11, de 17 a 18.30 h. per a intercanvi, estudi i assaigs de cants del temps de Quaresma. A St. Antoni M. Claret de Ciutadella. Convoca: Àrea d'espiritualitat i formació.

➤ **Parròquia de Santa Eulàlia de Maó.**

Dissabte dia 11 a les 17.30 h. Jocs per als infants al carrer Sant Llorenç. 19 h. Missa presidida pel Bisbe. 20 h. Concert de Gospel pel Grup jove de Moments a Cor.

➤ **Parròquia de Santa Eulàlia d'Alaior**

Diumenge 12, a les 10.30 h. Eucaristia, presidida pel Bisbe. Durant la celebració s'administrarà el sagrament de la Confirmació.

➤ **Parròquia de Sant Esteve**

Venda de menjars a favor de la Campanya contra la fam de Mans Unides. Dies 11 de febrer a partir de les 19.45 h. i diumenge 12 de febrer a partir de les 11.45 h. També podeu col·laborar fent qualsevol tipus de menjar, i dur-lo a la parròquia: el dissabte 11 a partir de les 18 h. i el diumenge 12 a partir de les 10 h.

➤ **Parròquia de Sant Antoni M. Claret**

Venda de Menjars a favor de la Campanya de Mans Unides. Horari de venda: dissabte 11 de febrer a partir de les 20.30 h. I diumenge dia 12 Paella Solidària a partir de les 13.30 h. Si voleu col·laborar aportant menjar, el podeu dur a la parròquia el dissabte dia 11 de 18.30 a 20 h.

➤ **RECÉS INTER-RELIGIÓS,**

centrat en el tema "L'ESPERANÇA ARA I AQUÍ". Diumenge 12: de 10 a 17 h. Obert a tota persona o grup interessat de qualsevol comunitat religiosa. AL TORO (el dinar el pot dur cadascú o encomanar-lo a Sa Posada). Convoca: "Espai de diàleg inter-religiós". Contactes: Climent Sabater climentsabater57@hotmail.com; Sor Carme Mesquida (Sta. Clara) mon.clar@teline.es; joanfebrer1944@gmail.com.

notícies nostres

Itinerari del Voluntari de Caritas

Caritas Espanyola ha publicat recentment l'itinerari del voluntari. El fruit d'aquest itinerari veu ara la llum sota el títol genèric "El voluntariat a Caritas", que s'edita dins de la col·lecció "Reflexions i marcs d'acció". Un document que, com assegura el delegat episcopal de Caritas Espanyola, Vicente Altaba, en la introducció, "significa un encertat colofó a tota la reflexió realitzada durant l'any 2011 sobre el voluntariat", en què s'expressa "la voluntat de Caritas d'obrir camins i de marcar senders, tant pel que fa als drets i deures dels voluntaris com en el repte d'establir itineraris per ajudar-los i acompanyar-los en el seu servei." A tots ells, Altaba els recorda "tres dimensions de la nostra tasca que semblen particularment rellevants en el moment present:

1. Cuideu la mística, l'espiritualitat que dona sentit i consistència al vostre voluntariat.
2. Viviu amb mirada oberta i ben atenta a la realitat per descobrir els nous rostres de la pobresa i les noves respostes que des de Caritas podem donar. Vivim temps de canvis profunds. Hi ha coses que ja no tornaran a ser iguals. Haurem d'estar molt atents per veure quins reptes nous se'ns plantegen i quines respostes noves podem donar per seguir aportant als més pobres motius per viure i esperar.
3. I manteniu l'esperança. És veritat que ens toca un moment social especialment dur i difícil, però, com diu Benet XVI, "la crisi ens obliga a revisar el nostre camí, a donar-nos noves regles, a trobar noves formes de compromís, a recolzar-nos en les experiències positives i a rebutjar les negatives. D'aquesta manera la crisi es converteix en ocasió de discernir i projectar de manera nova."

Equip de voluntariat Caritas Diocesana de Menorca

Tens temps... Anima't

A Caritas Diocesana de Menorca cercam **voluntaris/es** per fer **reforç escolar a Maó i Ciutadella**. Anima't a compartir el teu temps amb altres!

Per demanar informació, posa't en contacte amb Caritas als telèfons:

Maó: 971 361001 - Ciutadella: 971 481140.

Mans Unides Menorca - LIII Campanya contra la fam

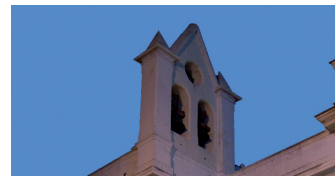
LA SALUD, DERECHO DE TODOS: ¡ACTÚA!

Assemblea ordinària del Voluntariat. Dia 11 de febrer de 2012 al Toro, a les 11 hores. Sortida autobusos: Maó 10 h. Estació d'Autobusos; Alaior 10.15 h. Can Jaumot; Ciutadella: 10 h. Camí de Maó; Ferreries 10.15 h. Aturada d'Autobusos.

Es recomana puntualitat. Confirmar abans de dijous 9/02/2012, Podeu cridar a Maruja 971 369 936. Mòbil 679 223 111.

Profesión Temporal

La Comunidad de Concepcionistas Franciscanas de Maó, tiene la alegría de invitarles a la Profesión temporal de **Mª Inmaculada Villeda Ramos**, el sábado 11 de febrero a las 17 h.

Nou programa de ràdio

A partir d'aquest diumenge (5 de febrer), cada setmana a les 14.30 h. s'emetrà a través d'IB3 Ràdio un nou programa religiós realitzat per les tres delegacions de Mitjans de Comunicació de les Diòcesis de Mallorca, Menorca i Eivissa-Formentera.

Els continguts seran sobre notícies de les Diòcesis, entrevistes, temes d'actualitat, comentaris de l'Evangeli i unes paraules dels tres Bisbes.

IB3 Ràdio la podeu trobar a la FM 88.6 Hz.

notícies del món

✓ **Gener 2012- Roma. ELS RISCS I LES RIQUESSES DE TOT DIÀLEG**

"Revifar la fe ha de ser la prioritat de tota l'Església", declara Benet XVI. Per a tots els cristians "recol·locar Déu en aquest món, obrir a tothom les portes de la fe i de la confiança en Déu que ens ha estimat fins al final en Jesucrist".

✓ **Gener 2012- Brasil**

L'ALEGRIA MARCA LES CELEBRACIONS DEL PARE MARCELO

El catolicisme canvia de rostre en el país més poblat d'Amèrica llatina. Els carismàtics es multipliquen i són milions. Tenen una "estrella": un capellà catòlic, el P. Marcelo Rossi, que omple els estadis predicant l'amor de Déu.

"La història del P. Marcelo Rossi —comenta Massimo Introfigne, sociòleg de les religions— és l'exemple més esglaiador d'aquesta versió catòlica del pentecostalisme, que és al fons, també, una nova evangelització". Els bisbes veuen els riscos que comporta una pastoral que pot fàcilment caure en el sentimentalisme i té el risc d'imitar els comportaments dels evangelistes, però ho valoren molt, ja que és la primera reacció en massa a una erosió del catolicisme de grans proporcions fins ara.